

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 ספטמבר 2011

מ"ת 40741-08-11

[מ"ת 40742-08-11](#)

לפני כב' השופט דוד מינץ

בעניין: מדינת ישראל

המבקשת באצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי) המבקשת

- נ ג ד -

בן ציון פרי משלנו

ע"י ב"כ עו"ד איתן ארנון

בנימין סץ

המשיבים

ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי

נוכחים: ב"כ המבקשת עו"ד הילה בניטה

ב"כ משיב 1, עו"ד איתן ארנון ומשיב 1 בעצמו

ב"כ משיב 2, עו"ד רועי פוליטי ומשיב 2 בעצמו

החלטה

זוהי בקשה להורות על מעצרו של שני המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

1. כנגד שני המשיבים הוגשו שני כתבי אישום נפרדים ויחד עימם שתי בקשות נפרדות להורות על מעצרו עד לתום משפטם. הואיל ומדובר בשתי פרשיות דומות שמרבית עדי התביעה בהן זהים, בקשו הצדדים שהדיון בשני התיקים יאוחד. משכך, הנאשם ב**[תפ"ח 40709-08-11](#)**, הוא המשיב ב**[מ"ת 40742-08-11](#)**, ייקרא להלן משיב 1 ונאשם ב**[תפ"ח 40727-08-11](#)**, הוא המשיב במ"ת 40741-08-11, ייקרא להלן משיב 2. שני המשיבים תושבי שכונת נחלאות בירושלים ומיוחסות להם עבירות מין חמורות כנגד קטינים.

2. כתב האישום בעניינו של משיב 1 מכיל שלושה אישומים. באישום הראשון מסופר כיצד בשנת 2008 המשיב פיתה באמצעות סוכריות ארבעה ילדים שאחת מהן בת חמש שנים (להלן: "הילדה") להיכנס לחצר ביתו. המשיב הורה לילדים להסיר את בגדיהם ואחר כך הכניסם לביתו. בבית הסיר המשיב אף הוא את בגדיו והעמיד את הילדים בשורה כשרגליהם פסוקות. המשיב

התיישב, נגע בגופם של הילדים והחדיר את אצבעו לאיבר מינה של הילדה והכאיב לה. לאחר מכן המשיב הכה את הילדים. הוא הורה להם לעמוד זה מול זה, לחבק זה את זה ולגעת בגופו של ילד אחר. לאחר מכן הורה לילדים לשכב על בטנם, הוא נשכב מעליהם ונגע בגופם ובאיבר מינם. כדי להניא אותם לבל יספרו מה עולל להם, איים עליהם כי יהרגם. באישום זה יוחס למשיב, עבירות אינוס לפי סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), מעשים מגונים לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק, תקיפה לפי סעיף 379 לחוק, והדחה בחקירה בדרך של איומים לפי סעיף 245(ב) לחוק.

3. באישום השני מסופר כיצד בשנת 2006 המשיב פיתה באמצעות סוכריות ילד כבן שש להתלוות אליו לביתו. בבית הפשיל המשיב את מכנסיו ותחתוניו של הילד ומכנסיו ותחתוניו שלו. המשיב נגע באיבר מינו של הילד והורה לו לנגוע באיבר המין שלו. המשיב הורה לילד להסתובב והחדיר את איבר מינו או חפץ אחר לפי הטבעת של הילד תוך שהוא מכאיב לו. המשיב הכה את הילד ואיים עליו כי אם יספר להוריו את שאירע, יתפוס אותו ולא יאפשר לו לצאת מבית המשיב. באישום זה יוחסו למשיב עבירות של מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק, וכן עבירות נוספות של מעשים מגונים, תקיפה והדחה בחקירה בדרך של איומים.

4. באישום השלישי מסופר כיצד בתאריך לא ידוע, המשיב פיתה ילדה בגיל גן חובה לסור אל ביתו. בדרך לבית ומשהילדה הלכה לאיטה, המשיב האיץ בה על ידי דחיפות והכאות, גם באמצעות מקל. הילדה ניסתה לברוח אך המשיב חסם את דרכה ברגליו ובעט בה ברגלו עד שנכנסה לביתו. המשיב זרק את הילדה למכרז החדר והתפשט. הוא לא הצליח לשכנע את הילדה להתפשט אך ישב על כורסא, הושיב את הילדה על רגליו הפסוקות, החזיקה בחוזקה, חיבק אותה וניסה להרים את חצאיתה. המשיב סטר לילדה בחוזקה על לחיה, עיניה ואפה ואסר לה לספר על מעשיו. הוא אמר לה כי אם תמרה את פיו, יחתוך אותה. לאחר מכן דחף אותה על הרצפה והפילה. בשלב זה הילדה הצליחה להימלט מהבית. באישום זה מיוחסות למשיב עבירות של מעשים מגונים, תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש והדחה בחקירה בדרך של איומים.

5. באשר למשיב 2, כתב האישום בעניינו מכיל אישום אחד. באישום זה מסופר כיצד בשנים 2009-2010, נהג קטין יליד 12/02 לבקר בביתו של המשיב. המשיב הציג בפני הקטין סרטים פורנוגרפיים, הפשיט אותו מבגדיו והיכה אותו באמצעות מקל פעמים רבות. הוא הזהיר את הקטין לבל יספר להוריו מה עולל לו. עוד במועד שאינו ידוע במדויק בסוף שנת 2010 הגיע הקטין האמור עם קטין אחר יליד 9/02 לבית המשיב יחד עם ילדים נוספים. המשיב הורה לילדים לעמוד

על המיטה ולאחוז באצבעותיו על מנת לבדוק את שיווי משקלם . לאחר מכן הורה לילדים להתפשט והמשיב התפשט אף הוא . המשיב הורה לילדים להחדיר מקל דק לפי הטבעת שלו והילדים עשו כן , זה אחר זה . לאחר מכן הורה להם ללקק את המקל והילדים פעלו על פי הוראותיו. בהמשך הורה המשיב לילדים לגלגל נייר טישו ולהצמידו לאיבר מינו , והמשיב נגע באיבר מינם של הילדים . במהלך אירוע זה, המשיב החדיר מקל לפי הטבעת של אחד מהילדים שתיים או שלוש פעמים , תוך שהוא מכאיב לו . לאחר מכן ליקק המשיב את המקל . כן החדיר המשיב מקל דק שקצהו דק לפי הטבעת של אחד מהילדים תוך שהוא מכאיב לו וגורם לו לבכות . המשיב הורה לשני מבוגרים אחרים שנכחו במקום להסריט את המתרחש. בתום המעשים איים המשיב על אחד מהילדים כי אם יגלה את שעשה , ישרוף את ביתו ויהרוג אותו . כן איים עליו באמצעות רובה צעצוע וגפרורים . יוחסו למשיב עבירות של מעשה סדום , מעשים מגונים והדחה בחקירה בדרך של איומים.

6. לא הייתה מחלוקת על כך שקיימות ראיות לכאורה ברמה הנדרשת ושקיימת עילת מעצר מספקת כדי להורות על מעצרו של שני המשיבים עד לתום הליכי המשפט נגדם . עם זאת טענת ב"כ המשיבים הייתה כי ממכלול הראיות הקיימות בתיק החקירה וב "מבט על" תוך ראייה כוללת על כל הראיות, משתקפת תמונה אחרת מזו המתקבלת ממקרא כתבי האישום ולבדם, ומתמונה זו ניתן גם לקבל רושם אחר מהמשיבים , לפיו הם אינם מסוכנים וניתן להורות על שחרורם לחלופת מעצר. ב"כ המבקשת התנגדה בתוקף לשחרור . הצדדים טענו על בסיס חומר הראיות שלא היה שנוי במחלוקת ביניהם והגישו רק שתי הודעות מתוך חומר החקירה לעיונו של בית המשפט.

7. הוגשו תסקירי מעצר בעניינם של שני המשיבים . אודות משיב 1 מסופר בתסקיר מיום 11.9.11 כי הוא בן 51, רווק המנהל אורח חיים דתי- חרדי. הוא מתקיים מקצבת נכות מטעם המוסד לביטוח לאומי על רקע נפשי . הוא לא ידע לספר פרטים אודות אבחון מצבו הרפואי . תיפקודו לקוי והוא מתקשה לטפל בצרכיו הבסיסיים ולנהל אורח חיים תקין . להערכת קצינת המבחן, חרף העובדה שהמשיב שולל פתולוגיה בתחום המיני והתנהגות מינית פוגעת כלפי סביבתו, נתגלה כי למשיב קושי לשלוט בדחפיו המיניים , לצד תפיסתו כי קיים איסור דתי לעסוק בנושא מיני. אחיו, איתו שוחחה קצינת המבחן, שלל התנהגות מינית חריגה אצל המשיב וציין כי אין באפשרות המשפחה להציע פיקוח עבורו לאורך כל שעות היום. המשיב מוכר לשירות המבחן משנת 2010 בגין עבירת מעשה מגונה בפומבי והפרעה לשוטר משנת 2007. באותו עניין הוא הופנה לטיפול כמרכז יום לטיפול בעברייני מין. שם אובחן כבעל דחף מיני לא נשלט . בשולי התסקיר נאמר כי ההתרשמות ממנו הייתה כי הוא בעל יכולת וכוחות דלים לגלות תובנה למצבו וכי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות מינית פוגעת כלפי סביבתו וכלפי ילדים וכי אין ביכולתו

של חלופת מעצר להפחית את הסיכון הנשקף מהתנהגו תו. לאור האמור הומלץ שלא לשחררו מהמעצר.

8. באשר למשיב 2 מסופר בתסקיר מיום 11.9.11 כי הוא רווק בן 44. טרם מעצרו הנוכחי שהה החל מחודש אוקטובר 2010 בתנאי מעצר בית בבית הוריו בירושלים, בגין הליכים פליליים בשל ביצוע עבירות מין בילדים. גם הוא מנהל אחר חיים דתי- חרדי. ניתנו אודותיו בהליכים הקודמים חוות דעת פסיכיאטרית וחוות דעת פסיכולוגית- קלינית. משנת 2003-2004 מקבל אף הוא קצבת נכות על רקע נפשי. על פי חוות הדעת הפסיכיאטרית מחודש נובמבר 2010 עלה כי יש לו קווי אישיות סכיזופאליים, תסמונת טורט מילדות, והפרעת אכילה בלתי ספציפית. עם זאת, נקבע כי הוא אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין. הוא תאר כי הוא אוהב לשחק עם ילדים, אך שלל התנהגות פוגעת כלפיהם. התרשמות קצינת המבחן הייתה אחרת, כי קיימת אצלו משיכה מינית כלפי ילדים. הוריו לא היו מודעים לכתב האישום ושללו התנהגות פוגעת אצלו. ההורים הציעו כי המשיב ישהה במעצר בית בביתם ואף הציעו מפקחים נוספים מקרב בני המשפחה יחד עימם כדי להשגיח על המשיב. הערכת קצינת המבחן הייתה כי המשיב מתקשה לשלוט על דחפיו המיניים, וקיימת מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות פוגעת. משכך, לא ניתנה המלצה לשחררו לחלופת מעצר.

9. ב"כ משיב 1 טען כי האשמתו של המשיב בעבירות שיוחסו לו אינה אלא פרי הקול שיצא בקרב ילדי השכונה שהמשיב אדם חולה בנפשו והפוגע מינית בילדים. ברם, לקול זה אין יסוד במציאות. המשיב נעצר לעיני כל השכונה והובל על ידי המשטרה כ"שוטה הכפר" קבל עם ועדה. ברם, המדינה הצליחה לחלק מתוך עדויותיהם של עשרות ילדים שנחקרו על ידי חוקרי הילדים, אך שלוש תלונות שניתן היה לייחס להן מהימנות הנדרשת לגיבוש אשמה פלילית. גם עיון באישום הראשון עצמו מלמד כי האירוע המתואר בו התרחש בנוכחות מספר ילדים, אך רק ילדה אחת מתוך הנוכחים מסרה עדות שלד עת חוקר הילדים ניתן לסמוך עליה. באשר לאישום השני מתוארים בו מעשים שאינם סבירים ושאינם מתאימים לתיאורים של ילד בגילו של המתלונן באותו אישום. בנסיבות אלו, נטען כי אין די בהערכת המהימנות של חוקר הילדים, שעה שלא קיימות ראיות אחרות המחזקות את עדויות הילדים עליה מבוססות האישומים. המשיב גם לא נבחן ע"י הפסיכיאטר המחוזי התסקיר מוטה לרעת הנאשם והאמור בו אינו מבוסס כלל על עובדות, אלא על הערכת קצינת המבחן שהמתואר בכתב האישום מדויק. לטענתו, אפוא, העובדה שלא נמצא מתוך עשרות העדויות כנגד המשיב עדויות מהימנות זולת שלוש עדויות בלבד, והעובדה שהתסקיר לא נתמך על הערכה אובייקטיבית, ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר ויש לשקול חלופה במסגרת טיפולית חדשה כבי"ח אברכנאל.

10. ב"כ משיב 2 טען כי לא קיימים ממצאים רפואיים התומכים בעדויותיהם של הילדים , והעדויות של הילדים עצמם נמצאות חסרות שעה שאין בהן ראיות אובייקטיביות התומכות בהן . גם בקרב הילדים שנכחו באירוע אין תמימות דעים מה התרחש שם בדיוק . כן נטען לעניין הודיית הנאשם, כי זו לא התקבלה אלא בעקבות איומים באלימות קשה שהופנו כנגד הנאשם . באשר למסוכנות המיוחסת למשיב , יש לשים לב כי הוא נעצר מל פני למעלה משבעה חודשים ונמצא בחלופת מעצר בבית הוריו ומאז לא הפר את תנאי השחרור . חלופה זו נמצאה , אפוא, ראויה ויש לאמצה גם כיום. כתב האישום בגינו נעצר (תיק 5105-11-10 בבית משפט זה) תאר מקרים שיוחסו למשיב לפני מעצרו הנוכחי , ועם גילוי מעשים אחרים המיוחסים לו ה וגש כתב האישום הנוכחי , אך בכך אין כדי לשנות מהותית את החלטת בית המשפט שניתנה ביום 19.12.10 (כב' השופט מ' סובל) שהורה, כאמור, על שחרורו לחלופת מעצר. גם הוא העלה טענות כלפי שירות המבחן והלין על כך , ששירות המבחן הסיק מסקנות אוטומטיות כנגד המשיב רק משום שהוא מ כחיש את העבירות המיוחסות לו. הוא הצביע על מצבו הרפואי, הנפשי והפיסי הקשה של המשיב וביקש את שחרורו מהמעצר ממנו הוא סובל קשות.

11. במענה לטענות ב"כ המשיבים , השיבה ב"כ המבקשת כי טיב הטענות שהעלו המשיבים ראויות להתברר במסגרת התיק העיקרי, וכי מדובר בחשד למעשים חמורים ומסוכנים. היא הודתה כי מתוך עשרות הילדים שנחקרו נמצאו רק מספר בודד של ילדים שעל עדותם ניתן היה לבסס אישום פלילי . ברם, עובדה זו , לא נבעה מחולשת הראיות אלא מתוך הזהירות הרבה שנקטה המבקשת בניסוח כתב האישום ומתוך רצון להגיש את כתב האישום רק לגבי אותם מ קרים בהם קיימת הערכת מהימנות חד משמעית ובשל גילם הצעיר של המתלוננים . היא שללה את הטענה כי מדובר בעלילה שנוקמה בין ילדי השכונה והצביעה על כך , שבקרב הילדים, 15 מהם נמצאים בטיפול פסיכולוגי, כך שהטענה שמדובר בעלילה מופרכת לחלוטין . אדרבה, ישנם ילדים נוספים לגביהם נקבעו ממצאי מהימנות , ואשר אודותם טרם הוגש כתב אישום . היא הצביעה עוד על הודעתו של משיב 2 אשר הודה על משיכתו המינית לילדים ועל אלבום תמונות של ילדי השכונה שנמצא בביתו. היא הסמיכה את טיעוניה על התסקירים השליליים אודות שני המשיבים וטענה כי משיב 2 לא היה זוכה בשחרור לחלופת מעצר לולי שביתת הפרקליטות שפקדה את מערכת המשפט באותה תקופה.

12. כאמור, הוגשו לעיונו של בית המשפט הודעותיהם של שני עדי תביעה . בהודעתה מיום 4.8.11 של הגב' לבנה חלילי, קרימינולוגית קלינית, היא ספרה על כך שהיא מטפלת בשנים עשר ילדים אשר נפגעו לפי הטענה ממשיב 2. בהודעה זו מתוארת התרשמות המטפלת מסיפורי הילדים

אשר בא לידי ביטוי בכתב האישום . משיב 1 לא הוזכר כאדם שפגע בהם מינית אלא "כאחד מהמשוגעים של השכונה שיש לפחד ממנו" . בהודעה מיום 7.8.11 של הגב' רבקה סגל, עובדת סוציאלית ומטפלת בילדים נפגעי תקיפה מינית, גם היא ספרה על התרשמותה מהילדים. בהודעתה מסופר בעיקר אודות מעלליו של משיב 2, אך היא ספרה גם אודות משיב 1.

13. אין ספק כי המתואר בכתבי האישום חמור ביותר וכי קיימת עילת מעצר, ושעה שקיימות ראיות לכאורה לביסוס האמור בהם, צריכות להיות נסיבות מיוחדות בי ותר כדי להורות על שחרורם של המשיבים לחולפת מעצר. המסקנה האמורה מתחזקת במקרה זה נוכח תסקירי המעצר הקשים אודות שני המשיבים. אכן ההלכה היא שקיימת זיקה בין עוצמת הראיות לבין נכונות בית המשפט להורות על חלופת מעצר (וראו [בש"פ 6226/11 אוחנה נ' מדינת ישראל](#), פורסם במאגרי [\[8.9.11\]](#); [בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל](#), פורסם במאגרי [\[8.8.11\]](#); [בש"פ 6013/11 מדינת ישראל נ' שויקי](#), פורסם במאגרי [\[1.9.11\]](#)), אך במסגרת השיקולים נלקחים בחשבון מכלול הנסיבות, לא רק סיכויי ההרשעה ומשקלן של הראיות שבתיק החקירה, אלא גם את הסיכון הנשקף מהנאשם אם ישוחרר ממעצרו.

14. אפילו אם נניח, אפוא, כדעת ב"כ המשיבים שדבק בשני המשיבים תווית של בני אדם מוזרים בעלי בעיות נפשיות, וכי נטיית ילדי השכונה היא להפריז אודות המעשים המיוחסים להם, או כי לא נמצאו מקרב הילדים אלא רק אחוזים בודדים שניתן להסתמך על גרסתם בבית המשפט, הרי שיש בחומר הראיות די בכדי לה ובייל להרשעתם של המשיבים. אכן נכון, בבוא היום, בית המשפט לפניו תיפרש תמונת הראיות השלמה, ישקול את משמעות העדויות הנוספות והרושם הכללי שנתקבל אודות שני המשיבים בשכונת מגוריהם. ברם, התרשמות העדים המקצועיים ששמעו את עדויות הילדים הייתה שמדובר בסיפור ממשי שיש ל התייחס אליו במלוא החומרה, והתרשמות שירות המבחן משני המשיבים הייתה כה שלילית, שקשה להפריז בצורך במעצרו של שני המשיבים.

15. ועוד זאת יש לזכור, כי העבירות המיוחסות לשני המשיבים לא נעברו על דף חלק. ברקעם של שניהם, מצב נפשי בעייתי, ולמשיב 1 עבר פלילי בתחום ע בירות מין. אכן, למשיבים בשלב הזה מצב נחות לעומת המבקשת, התומכת את יתדותיה, בין היתר על תסקירי שירות המבחן שהתרשם שנתקפת מהמשיבים מסוכנות רבה שעה שהמשיבים מכחישים את העבירות המיוחסות להם. ברם, עיון בתסקירים מלמד כי הם לא התבססו אך על ההתרשמות מהמשיבים, אלא גם על ממצאים אובייקטיביים. משכך, למרות שבעבר נמצאה למשיב 2 חלופת מעצר מתאימה בבית

הוריו, חלופה זו אינה מתאימה עוד נוכח גילוי המעשים הנוספים המיוחסים למשיב המצביעים על מסוכנותו הגבוהה, יותר מבעבר.

16. בשולי הדברים ייאמר כי טענות משיב 2 באשר לפסלות הודאתו לוויות ועומדות לפני בית המשפט המנהל עתה משפט זוטא . מכל מקום, אין בהן בשלב הזה, כדי להכריע את הכף לטובתו ולהורות על שחרורו.

17. ובשולי שולי הדברים באשר לבדיקתו הפסיכיאטרית של משיב 1. הדבר נתקל בבעיות תיאום וביצוע בין המרכז הירושלמי לביראות הנפש ובין השב "ס. נכון להיום מנהלת המרפאה, הד"ר דפנה גפרית הבהירה כי לא יעלה בידה להגיש חוות דעת עד ליום 1.11.11 בשל החגים. לא נתברר אם יש הכרח להעתר לדחייה זו אם לאו . ברם, בשלב זה, אין מנוס אלא מלתת החלטה בגורל משיב 1 בהעדר חוות הדעת פסיכאטרית אודותיו.

18. בשים לב לכל האמור, אני מורה על מעצרו של שני המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשע"א, 27 ספטמבר 2011, בנוכחות המתייצבים.

דוד מינץ 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)